

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spař měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjataj,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana,
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

↳ Sserbske njedźelske łopjeno. ↳

Wudawa so kóždy łobotu w Smolerjez knihcizisćezěni w Budyschinje a je tam ja schtwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž.

2. njedźela po swjatej Trojizy.

Łut. 14, 16—24.

Sbóžny je, kiž khlěb je w Božim kralestwje, běsche jedyn k temu knjesej prajik. Wěscze je to wěrnó. Ale tamny njewjedźišče, schto s tym prajesche. Duž pokasa Jesuś jemu psches nasche pschirunanje, schto dyrbi po Božej woli do Božeho kralestwa pschińcž, kał wulka je Boža hnada, kiž ma sa wschitkich rum, ale tež, kał wulka je cžłowiška wina, kiž tał wjele ruma wostaji pschi jeho wjeczeri, dokelž doscž cžłowjekow próžy hódno njedžerzi, na Bože pscheproschenje posłuchacž.

Kedžbujmy na knjesowe pscheproschenje k jeho wulkej wjeczeri: pójče, pschetož wschitko je hotowe!

1. Žich wjele budže powołanych;
2. njedžatownje a njerosomnje sadžerža so napschecziwo hnadnemu hłókej Božemu;
3. cžežke hrosy sazpiwarjam.

1. Cžłowjek hotowasche wulku wjeczer. Wulka je, pschetož wulki je tón knjes, kiž ju pschihotuje, wschehomóžny Bóh; wulka, pschetož se kameje bójskeje hnady je wón ju cžłowjekam pschihotował, žadny cžłowjek njeje nicžo sa nju cžinił, žadny njetrjeba nicžo sa nju cžinicž abo pláčicž, darmo dyrbja ju cžłowjekajo dostacž, jěscž a picž; wulka, pschetož najkrafnišchu jědž dyrbinj dostacž: Boha kameho se wschej jeho dobrocziwosću a lubosću, s jeho

měrom a wješelom, s jeho troschtom a prawdosću, s jeho krafnosću a sbóžnosću. Dusche hłób móže so jeno w Bóhy spokojeć; nicžo druhe jejnu lacžnosć precž njewosmje; wulka, dokelž nuts došahnje hacž do wěcžnosće, hódž budžemy w polnej krafnosći wužimacž, schtož kmy jow jeno po kručach mohli woptacž; wulka je wjeczer, pschezo je blido křnte sa wschitke cžahy a ludny; wulka, pschetož jich wjele so k tej kamej woła: pójče, pschetož wschitko je hotowe! Najprjódžy placžesche tuto pscheproschenje israelskim džěczom, kiž běchu so hižom w starym kłubje psches profetow pscheproschale. Wono placžesche tež wschitkim hubjenym a křudym, sazpijenym a hrěschnikam w tutym ludu. Woni so mēnjeni, hdnž tón knjes k swojemu wotrocžkej praji: dži hnydom won na měschěžanske hašy a na torhosćeža a pschiwjedž hew nuts křudnych a bėdnych a křromnych a křlepnych, kiž so w duchu křudži, bėdni, křromi a křlepi. Wono skóncžnje placži tež wschitkim pohanam. Woni so cži, kotřichž dyrbi wotrocžk na drohach pytacž a dyrbi jich nusowacž, dokelž kěbi njeswěrcja, hnydom k tajkemu wošebnemu knjesej pschikhadžecž.

Schto dha so nětko cži, kiž so přeni proscheni? Wny, kiž kmy wot małosće kěm křlyscheli wo Božim kralestwje a tej krafnej wjeczeri, kiž je Bóh psches křwojeho Sžyna we křwojim wótznyim domje pschihotował. Psches kóžde kłowo Bože, psches kóždy džen knjesowy, psches kóždu Božu křlužbu budžemy s nowa pscheproscheni: pójče, wschitko je hotowe, wostajče so tych semškich wěžow, wu-
swolče to jene. Ale niž jeno my, tež cži, kiž so duchow-

nje ślepi, bėdni a łhromi, kiż ſ nami po tych łamych hałbach łhodźa, dyrbja ło pſcheprołnyć, czy, kiż łu do nje- wery łapadnyli a ło ſ tym łlepi czyinili, kiż łu do łluzby łrėcha łałupili a ſ tym wotłhromili, kiż łu łwojeho łoha a jeho łłowo a jeho łlubjenja łhubili a łabyli a ſ tym wotłhudnyli. Też jim dyrbi ło prajicź: pſchińdźcze łało, też wam czye łoh ſ bołatłwa łwojeje łnadny woadcź, też ła waf dyrbja njełjeła wotewrjene bycź, łacźrunje łcze łubjeni a łrołni. łoh czye, ło byłcze też wy dźelbrali na jeho wjełelej łołczińje. łnutłkowne miłionłwo je łajłi wotrocźł łohi, kiż ło w jeho łluzbye pſchede wſchėm na łubjennył a padnyennył wobrocźa a jich wola: też ła waf je wjećeť pſchihotowana. — łle łohi dom je wulki. łum je hiłcze łudy, to dyrbja wotroczy łuteho łnjeła pſchezo łało łwėtej pſchihowjedacź. ła drohi łwėta czyahnu, ło bychu też tych, kiż hiłcze niczo wo żywym łohy łly- łcheli njełłu, pſchihowłali. łohanjo wſchitzy dyrbja pſchińcź. łwontkowne miłionłwo je łon wotrocźł łohi, kiż jich wola. łakle łdy łł łudny zyleho łwėta pſchihłe, łudze jeho dom polny. łak wulka je łoha łnada! łikoho njełha łoh wułanknyć, to je ta wulkołcź jeho łnadny, łikoho njełrjeba wułanknyć, to je wulkołcź jeho łrałnołcze. łłchitłich pſcheprołny.

2. łak ładźerźa ło czyłowjełojo napſchecziwo pſcheczel- niwemu pſcheprołchenju łwojeho łnjeła a łoha? ł wjełe- łołczi budźa na jeho łłołł połłuchacź a łhwatajzy pſchiń- du, dyrbjeli łebi myłłicź. łłchac je wón najmyłłchłi łnjeł, kiż pſcheprołchuje, wjećeť pola njeho najmyłłchłi czyełcź a najmyłłełe wjełele, kiż moze ło czyłowjełej dołłacź. ł tola — wſchitzy poczińachu ło po rjadu łamolwicź; polo, woly, žona, łemłke wėzy, kiż wſchac łu łame na łebi dobre a nułne, bėchu jim wjazy winojłe łacź wėczy łoh a jeho njełachodne wjełela! łjeje dha hułto pola łłche- łczińjanow, kiż łu hiżom dołłho pſcheprołcheni, runje łak? łżałłne łłarolcze ła jich łemłke żywjenje jich wotdźerźa, na łnjełowny łłołł łedźbowacź. ł temu žaneje łhwile nimaju. łon jedyń czye łebi nėłchto warbowacź a łałłuzicź; łon druhi, kiż je łebi hiżom nėłchto łałłuził, njeje ſ tym łpo- łojom, dyrbi na to myłłicź, łak by mołł wjazy dołłycź; łłeczi ma žonu a dźeczi, duż ło łłarolcze łakle łak prawje ła- poczińaju. łak maja czyłowjełojo łute łłarolcze a ła łeho łnjeła žaneje łhwile nimaju. łak je też njeđelu. łak wjele polniłche dyrbjale łewal łohi domny bycź. łłchtoźłłi łebi też myłłli, domach wotpocźowacź je wjełełe wotłchewjenje łacź to, wot łeho łnjeła łwoju dułchu dacź wotłchewicź pſches jeho łłowo, abo na nėłajłe wjełele ło pſchihotowacź je wazniłche łacź wjełela w tym łnjełu pyłacź. łehodla: ja njełozu pſchińcź; mi ło njełha.

łchto budźa łlepi czyinicź, kiż žaneho pola nimaju, ło bychu jo łebi mołłi wobłładacź, czy łhromi, kiż ła wolami łhodźicź njełoz, czy bėdni, kiż žaneje žony nimaju, łotraź by jich wotdźerźala pſchińcź? ła łnjełowu pſchi- łałłny, tych łamych pſchihowjełcź, moze wotrocźł wotłowwicź: łnjełe, wono je ło łłalo, łchtoź ły pſchiholal. łoni je łwojimi brachami bėchu łepje łhoniłi, łak łnicźomny łwėł je a wſchitło, łchtoź je wot łwėta, ło wot njeho niczo do- czyłacź njełoz. łak dołłho je czyłowjeł łłrowy a łylly, łak dołłho łebi warbuje, łchtoź łebi žada, a czyełczeni je pſched czyłowjełami, łak dołłho mėni, ło je dobry a prawy, dha łebi nėłchtoźłłi myłłli, ło łoha njełrjeba a moze jeho łnadny łłołł wotłokalacź. łzi łubjeni łak, kiż łu ło też pſched czyłowjełami wo łwoju czyełcź pſchihowjełli, dołłel

łu do łrėcha a łaniby łapadnyli, kiż jo we łwojim łubjen- łłwoje derje dołłcź czyja, ło wot czyłowjełow niczo doczyłacź nimaju a też pſched łohom niczo łałłuzili njełłu łacź łhołłanje a łud, czy czyja, ło je to wulka łnada wot łoha, łdy łich, tych łubjennył, pſcheprołny; woni pſchihadźeju ſ wjełelołczi, łak ruće łu łwoje łubjenłwo połłnali a łwoju wutrobu hiłcze njełłu łłwjerdnyli. — ł też na drohi, wón ł pohanam wotroczy łodarmo njełhodźa. Też jich wutroba tola łak łakłepjena njeje, ło njebychu mołłi łrołnyłcź pſcheczelniwołcź a łubołnołcź łohu, łdy ło jim pſchihowjedac, ło njebychu wulki łacźowacź, łak łhudzi łu, łdy łu łjes łhryłłłł. łłchtoźłłi wot nich je hiżom połłnal, ło ł łohu ło dźerźecź łemłke dźelo njełobczyełuje, ale ło moze czyłowjeł ſ łełułom łepje woracź a łołpodaricź łacź łjes łełuł. łe wſchėł rólłow łemłke łu hiżom pohanjo na łłołł łohił wotrocźłow łlyłcheli: połłcze, wſchitło je łotowe, a łu ło wjełelili, ło łmėdźichu pſchińcź. ł pſchezo wjazy jich pſchihadźuje. — łak łłeji dha ſ nami? łe też nam nałłche łemłke dźelo a wjełele a nałłcha łemłka warba łubłha łacź łohi łralełłwo? ło byłłmy jenoź wulki łacźowacź, łak łubjeni łmy a łak nułłne łnadu łrjebamy, ło njebyłłmy łohi pſcheprołchenje łazpiwalı a łhubjeni byli. łładajmy jeno,

3. łchto łon łnjeł łazpiwarjam łwojeje wjećerje łrołny. ła łak praju wam, ło žadny tych łamych mužow, łotłiź połłcheni łu, mojeje wjećerje woptacź njełbudze. łe dha łak to łhołłanje ła łazpiwarjom jeho wjećerje? łłchac ło łami na njeł dźel bracź nołłzychu. łżałł łak pſchińdze, w łotrymž łebi łajłe žadacź budźa runje łak derje, łak łamny bołatny muž. łako bė wſchitłe łwoje łemłke łubla łhubił, łajłe žadanje mėjełche łotom w czyłili po łapzy wody, po małłym wotłchewjenju wot łohiło łłida. łle ani łak wjele wot njeje woptacź njełdyrbjełche. łak dołłelńuje nad nim łon łnjeł łwoje łroženje! łak rad budźiłłche bołacźł nėłło na łnjełowne pſcheprołchenje połłuchal! łle nėłł bėłłche połłdze, wſchitłe jeho žadanja wotłachu nje- dołłelńjene. łak jemu, ło junu wſchitłim połłdze, kiż łu pſcheprołchenje na wulku wjećeť do łohiło łralełłwa łazpi- wali. łdy łidzeć budźa, ło łu wſchitło łhubili, ło jim niczo dale wotłalo njeje łacź dołłomńełe na łhubjene żywjenje a porołi ženje mrejazeło łwėdomńja, kiż jim praji: wy łami łcze łwój łołł ławinowali, łotom łmėja wſchitzy žadanje po wėczyłym wotłchewjenju w łohim łra- łełłwoje, ale žadny jo wjazy njełdołłanje. łow łmy ło pſcheprołnyli, jow ło nam łało a łało pſchihowł: połłcze, pſchetoź wſchitło je łotowe! łjełazpiwarjam jeho łnadny łłołł. łewal łebi łami durje ł łohił wjećeri łankamy. łam nałł niłłto wolacź njełbudze a łdy byłłmy my czyłli wolacź, dha ło nam njełotewri. łamjen.

W. w H. W.

W łrėchach jaty.

łałłarłłku łu wułłchłly łowal łajaty a do łajłwa łamurjo- wany. łon łebi pſchewyłłowalłche, łak mołł ſ jajłwa czyełnyć. łon rjećżas, ſ łotrymž bė łwjalany, łe łwojimi porłłami pruh- walłche. łłnano bė rjećżas nėłłdze natorłnyeny, ło mołł ło roł- łorłnyć. łle jeho nadźija bė łodarmo, pſchetoź na wſchelałłich łnamjenjach wıdźełche, ło bė łon rjećżas dźelo jeho rułłow. łrjedny bė ło pſchezo ſ tym wulzy czyinil, ło niłłto rjećżas, kiż bė wón łowal, njełoze rołłorłnyć. ł nėłło bėłłche wón łam łe łwojimi že- łnyłmi łwjalłami jaty.

Košymišch tole? Twoje hrěchi, tiž tebje jateho džerža, bu fame tvoje džělo. Esam se swojej mozu tute swjastki njerostorhnjesch; jedyn pak je, tiž to móže — Khrystus!

Boža wulka wjeczer.

Bóh wulku wjeczer šhotowi
Po swojej šmilnej radže;
Wón na tafle khlěb njebjeski
A hnady dary sklādže.
Nětk psches Ssyna wón prošy naš:
D pójče, so ja kšewjam waš,
Kiž wy seže lacžni, hlódni!

Njech teho kóždy kěžbu ma,
Kiž t kšuschenju ma wuschy;
Schtóž Božu hnadu sazpiwa,
Tón schłodži swojej dušchi.
Bjes wobrocženja, pokuty
Grěch jemu njeje wodaty,
Wón t hoščom Božim njeje.

Ach, t nami steji hubjenje! —
Kak čžini wulka šyla?
Ta žada sbože na kwěče,
S nim społojom byčž chžyla.
Ma čžělnosčž, kubla, pjenjesy
Ze nětko wschón lud smyšlenty,
To je, sa čžimž wón honi.

Wón w swojich hrěchach dale dže
A pschi tym njeošnawa,
Ma kajkim straschnym pucžu je,
Sduž dušchi tradacž dama.
Schtóž w swojich lóschtach na semi
Wo Božu wjeczer njerodži,
Ma hellsu čžwilu čžerpicž.

Duž kwěta hrěchom, žadosčžom
Esó kóždy kšesčžan hladaj;
Eswoj wuhlad štož do njebjesom,
Tam pschebytk bebi žadaj.
Njech wón so t dolhej wěčžnosčži
We tutej semškej čžaknosčži
Sa sbože dušche stara.

Ach, luby Božo, wodž mje ty,
Mi do dušche daj wěru;
Tvoj Duch njech je mi pomozny,
So džeržu tebi šwěru,
Hacž junu w šbóžnej wěčžnosčži
Nje tvoja wjeczer wóšchemi
Psches Khrysta prawdosčž! Šamjen!

K. A. Fiedler.

Sswěrne maczerje.

Sduž bě šlawny württembergski duchowny Dettinger hiščeže w Herrenbergu, t njemu spochi młodži duchowni kłodžachu, so bychu wot njeho wukli. Duž bě tež ras tajki młodny duchowny pola njeho a wobaj běschtaj mjes kobu wo wschelafich wažnych wězach Božeho kralestwa rěčžaloj. Mjes tym bě so počžalo čžmicž a we jstwach so šwěžy šwěčžachu. Dettinger wotmjelny, t wotnu šupi a dołho won na te psched nim ležaze wšy hladašche. Šlónčžnje

so tón młodny duchowny ššrobli a džesche, hacž nješměl šhonicž, kotre myšle tón wyšoki duchowny we swojej wutrobje haji. „Nunje bebi myšlach“, tutón wotmolwi, „na te šwěrne maczerje w tych wšach, kotrež psched nami leže. Nětko wone šwoje džěčži do kóžka nješu, šwoje čžěščne džěčži hladaju a roštorhanu draštu šwojich džěčži plataju. A duž šam pschi bebi prajach: „Kak bych wješely byl, hdy bych junu w njebjesach tež tajke dobre město dostał kaž wone, hdyž šwoje džělo, šhladujo na teho šnjesa, dokonjeja!“ Njewěrnó, to je rjane šłowo. Podobnje šudži Luther, hdyž praji: „Šónška, tiž šwoje džěčži je wschey šwěrnosčžu hlada, je naščežuje a napowa, je pšocže a rjedži, njetrijeba sa hiščeže šwjecžišchimi škutkami hladacž. Štarschi móža bebi šami nad šwojimi džěčžimi šbóžnosčž šašlužicž; pschetož hdyž je prawje t Bohu džerža, maju ruzy polnej dobrnych šutkow.“

Wošebnišche šónške, pschede wschēm w městach, wschaf bebi wulke džělo se šastaranjom šwojich džěčži njecžinja; to wone šwojim šlužobnym pschewostaja; ale te maczerje na wšach, wošebje te kšudšche, tiž bebi wo dnjo w čžěžkim džěle šwój khlěb warbuja a potom wjeczor hacž do nožy šwoje domjaze džělo t šastaranju šwojich džěčži čžinja, so maju lědma trochu kšwile so naspacž, šu wěšče Bohu šnjesej wo wjele špodobnišche a šu sa šwět a ludži wjele wuschnišche, dnyžli někotražkuli wošebna rukajzojta knjeni, tiž so kóždeho džěla wdawa.

Bóh so njeda sa šměch měčž.

Ma Bože špěče 1881 džěch se šwojim bratrom w Šolsteinskej nimo Šchlejšeho jěšora t jenemu šararjej, tiž bě naju t bebi pschepošyl. Bě rano a mój mējachmój šwoje špěwarške w ruzy, dokelž chžychmój najpriedy te mišchi hičž. To wuhlada pjecž młodženzow, tiž so do čžožmow šydachu, so bychu po jěšorje jěšdžili. Blesche palenja pošasuju woni žortowachu a wołachu: „Mny chžemy Bože špěče rjeišcho šwjecžicž dnyžli wy!“ Mój mjelcžo dale džěchmój. Sduž so t wjeczoru wróčžichmój, stejšche tam kšopiza ludži na brjošy a na čžožmach a šchtapachu se žerdžemi do wodny, něšcto pytajo. Ma šwoje napraščowanje šhonicžmój, so bechu so čži pjecžo młodženzy tepili. Wschor bě jich čžožmik powróčžik, a runjež mōžachu pšuwacž, ani jedyn wot nich žimy won njepščińdže.

Někotre dny po tajkim wutrobu hnuzajym podawku pschińdžech t burom hromadu, tiž so šam šwojeje mozy kšwalesche a tajke bohatšwo běšche bebi se šwojimaj rukomaj warbowal. Sa wotmolwich: „Džakuježe so Bohu!“ Duž so wón na mnje wotšorhny: „Šchto, Bohu? Tón mi nej nicžo dał, tón mi tež njemóže nicžo bracž.“

W bližichich dnjach bě wulka horžota a wjele njewjedrow. Šedny džěń so šašo njebjó šacžmi, blyški šhečžachu a hrimanje šurawjesche. Duž so na jene dobo tak šahrima, so semja žriesche. Ma mēšče so njebjó čžerwjenjesche a ludžo trubjachu na woheń. Dwór našcheho žortowarja w plonjenjach stejšche, jeho dom so se wschēm, šchtož bě nutšlach, wotpali, a t konjemza pjecž krašnych koni won wlecžichu, kotrež bě Bože njewjedro šabilo. Šblědnjenty a mjelcžo našch bur pschi popjele šwojeho bohatšwa stejšche. Šchto bě jo wšaf? —

Hladajmy so štrachotow.

Bohata wošebna knjeni pohoncža pytašche a pohoncžowe město wupiša. Čži, tiž wo to město rožžachu, buchu kóždy we wošebitym čžasju t nej šłasani, so by jich šama widžaka. Sduž přeni do jstwy šupi, so jeho woprašča: „Kak bliško by bebi ty pschi kšubinje šwěrik nimo jěčž, bjes teho so by wós do štracha pschišchol?“ — „Sa chžyl so,“ tutón wotmolwi, „t kšubinje hacž na meter

bližic, a hdyž mam rosmoneju konjom, hacž na poł metra, a wy ƚo nicžeho bojecž njetrijebali.“ Za knjeni ƚo podžalowa a da jemu hieč. Duž tón druhi ƚastupi a ta knjeni ƚo s tym ƚamym praščenjom na njeho wobroczi: „Sa ƚebi ƚwažu“, tutón džešche, „hacž na dwóh daloko wot hłubiny nimo jěčž, a hdyž je nušne, chžył tež jeno wóštu daloko wot hłubiny jěčž. Wy njetrijebali tehodla we wošu ƚedžo tšchepotacž.“ Tež žonje pocža ƚo wšcho wjercžicž, hdyž ƚebi na hłubinu pšchi pucžu myšlesche, a jej bė hižom, jako by s wošom do jamy dele lecžika. Duž tež tuteho ƚhrobkeho pohoncža wot ƚo pušcžzi a ƚebi jeho njepšchistaji. Na to pšchińdže tšeczi. Tón bu to ƚamžne prašchany a wotmolwi: „Duba knjeni, ja ƚebi myšlu, ƚo móžu s tónimi jěšdžicž, ale tak blifko mohł ƚo t ƚrašchnemu měštnu bližicž, to ƚam njewėm. Se něhdže žadyn nahly brjoh, dha ƚo po móžnosćzi wot njeho šdaleny dzeržu, a tak ƚym pšchego najlěpje pobyl.“ Za knjeni bė s tuthym wotmolwjenjom ŋpokojom a džešche: „Ty móžešch jutije ƚa pohoncža pola mje ƚastupicž, tebi ƚo rad doměrju.“

Ženo ƚo daloko wot wšcheho ƚracha dzeržecž! Pětr budžišche lěpšchi był, hdy budžišche ƚebi w tej nožy, hdyž bu Žesup pšcheradženy, tak blifko t tym wojakam njewėrik. Wón ƚebi pšche wjele ŋwėri a duž padny. Někotři maju daloke widženje; ŋchtož je daloko, to jašnje widža, w blifkosczi pał wjele njewidža. Tajzy ƚmy my wšchitzy, hdyž naš čžert ŋpntuje a my pšched ƚrachom ŋtejmny. Čžim bliže t njemu pšchińdžemy, čžim mjenje wot njeho widžimny a duž lohko padnjemy. Tehodla bė tón tšeczi pohoncž najmudrišchi; my chžemy, hdyž ƚrach ŋpntowanja hrošy, po jeho pšchikladže čžinicž.

Šslubjenje.

Žendželski general Napier ras na hašny mału 5 lětnu holecžku ŋetka, kiž s hłošom płašasche. Hdyž ƚo ju prašchesche, jemu wona powjedasche, ƚo je dužy po pucžu wódnny faran rosbila a ƚo ƚebi nětko domoj njewėri. Tón general tu holecžku trošchtowasche a do ƚaka pomaša. „Sa chžu čži“, tak pšchi tym rjekny, „pjenješy dacž, ƚo mohla ƚebi nowy kupicž“. Ale podarmo ja ƚwojej móšchnju pntasche. Wón bė ƚebi ju ŋabył. „Duž chžu čži“, tak jej lubješche, „jutije te pjenješy pšchinješč, je-li ƚo ƚy jutije w tym ƚamym čžaku na tym ƚamym měšče. Budžesch pał tež ƚłowo dzeržecž?“ To džecžo to ƚłubi. „Sa“, Napier wotmolwi, „tež ƚłowo dzeržu“. Domoj pšchischedšchi tón general na blidže pšcheproschenje namaka na runje tón ƚamny čžak, hdyž chžyšche ƚo wón s tej holecžku trječicž. To pšcheproschenje bėšche wot wyškoleho muža. Ale general ƚo pšcheproschenju ƚapowė a temu džecžču ƚłowo dzeržesche.

„Sa njebudžich“, tak pošdžišcho prajesche, „ženje ŋam ohł to džecžo ŋjebacž. Na tej holecžy bė widžecž, ƚo je pšchewėdčžena, ƚo ja ƚłowo dzeržu. Duž ƚym jo tež dzeržat“.

Šslubjenje, džecžču date, dyrbi nam ƚwjate byčž. Džecžowny pomjatk je jara dobry a dolhi; hišcžče po lětach ƚo dopomni, hdyž ƚmy jo ŋjebali!

Wšchelake s bliska a s daloka.

— (Šłowna konferenza ƚerbškich duchownych.) Dofelž našche ƚerbške pobocžne mišionste towarštwó nětko hižom 60 lět w žohnowanjapólnym džele ŋtutkuje, konferenza wobšamny, ƚo by ƚo tónle podawł tež nětak ƚwjedžeńšy wobeschol: macžina s aktow ƚerbškeje konferenzy a s Mišionsteho Póšła budža ƚo hromadžicž, ƚwjedžeńšy pał budže tutón podawł ƚo pšchichodne lěto ƚobu na

lětnym ƚwjedženju wobecž, dofelž je mišionsti ƚwjedžen tehole lěta, kiž bėšche njedawno w Bulezach, ƚo hižom minyl.

Lěšča ƚo hišcžče ƚwjeczi bibliški ƚwjedžen, a to na Žana w Něšwacžidle.

Šwjašł wšchitkich towarštwow ŋnutšłowneho mišionstwa w Šafškej, kiž je s dohom konferenzy ŋbudžil, kotraž budže lěšča w Šchneebergu, budže lětnje t podpjeranju wošebiteho ŋamėra ŋnutšłowneho mišionstwa 10 hriwnow s polkadnižy ƚerbškeje konferenzy dostacž.

Potom ƚo hišcžče wo wšchelakich žyrtwińskich naležnosćach wuradžowasche, tež na pšchidawł t ƚerbškim ŋpėwarškim, wobjimowazy duchowne ludowe ŋpėwy, ƚo ŋpominašche, kotryž ƚo bóršy ŋhotowi a budže ƚo ƚa 10 np. po exemplaru pšchedawacž.

Wóh tón ŋnjes pał njech žohnuje wšchitke wuradžowanje na našchich wošadach a šdžerž konferenzy w prawej džekawosczi a lubosczi t temu ŋnjesej a jeho tšchecžijanskemu ludej.

W Barezje ƚwjecžesche ŋandženu ƚrijedu Budyške Gustav-Adolfske pobocžne towarštwó ƚwój lětny ƚwjedžen. Nunjež ƚo s ƚhwilemi desččž džesche, bėšche tola wobdželenje na ƚwjedženju prawje bohate, tež je ƚuškodnych wošadow. — Pucž t Wožemu domej, kotryž pšches čžekne wrota wjedžesche, bėšche s lubošny mi mejemi wobstajany. W Wožim domje ƚamym, s kotrehož wėže ƚem ƚhorhoje ŋmahowachu, bėšche woltař se ŋelenej rošlinu jara rjenje wuphšcheny. W ƚerbškej Wožej ƚlužbje, kotraž ƚo w 2 hodž. ƚapocžesche, bėšche ƚwjedžeński předař, t. farař ŋjeda s Budyščina, ƚwoje přėdowanje na ƚłowa ƚwjateho pižma 1. Žan. 3, 16—18 ƚaložik. Wón s nutrymi ƚłowami wošadže ŋtutł Gustav-Adolfskeho towarštwó jako ŋtutł luboscže t wėrybratram na wutrobu ƚkadžesche, a dopořasowasche, tak nušne a tak žohnowane tole džėlo je. W němškej Wožej ƚlužbje, kotraž ƚo 3/4 hodž. ƚapocža, ƚwjedžeński předař, knjes duchowny Groše s Budyščina na ƚakladže bibliškeho ƚłowa Gal. 5, 1 ŋhromadženej wošadže to napominanje pšchowoła: tšchecženjo, ƚhowajcže ƚebi ƚwoju ewangelsku frejotu! a wuřadowasche, ŋchto mamy pod tutej ŋrošymicž a ƚajke pšchibłušnosće nam wona pšchinješche. Wobej Wožej ƚlužbje bušchtej pošbėhnjenej pšches ŋpėw měšchaneho žyrtwińskeho ƚhora, kotryž ƚo rjenje a s mlodoštnej horlimoscžu ŋpėwasche. W ƚerbškim ƚemšchenju ƚo ŋpėwasche motetta: Wšchitko, ŋchtož wodny ma, a w němškim: Šak móžemy, Wótcže tych čžłowjekow, tebi ƚo džakowacž? Wóltařnu ƚlužbu wuřonješchaj na ƚerbškim ƚemšchenju knjes farař Waltar-Nješwacžidliški a Wrořak-Šrodžiščezanski a na němškim knjes pastor prim. Šabler-Budyški a wšchšchi žyrtw. radžicžel Rosenkranz-Budyški. Kollekta wunješke po ƚerbškej Wožej ƚlužbje 178 hr., po němškej 122 hr., wšcho hromadže potajkim 300 hr. — Po druhim ƚemšchenju wotmė ƚo w žyrtwi hišcžče mala ŋhromadžina, kotryž pšchedpřyda Budyškeho Gustav-Adolfskeho towarštwó, knjes wšchšchi žyrtwiński radžicžel Rosenkranz wodžesche. Lětnu rošprawu wo ŋtutłowanju tehole towarštwó poda tam t. farař ŋjeda, a wo dořhodach a wudawčach tehole towarštwó rošprawješche jeho polkadnik. Potom ƚo ƚwjedžeńška kollekta rošdžėli: pokojzu (150 hr.) dyrbi čžėřka evang. wořada Rosendorf pola Bodenbacha dostacž, ƚa kotrejež wopornive wobřhowanje namřėteho ewangeliya bėšche ƚwjedžeński předař němškeje Wožeje ƚlužby, kiž je přjedy ƚam jako duchowny na wėrybratrach w Čžėřkej ŋtutłowal, wutroby pšchipořłucharjow ŋhrėł. Druhu pokojzu ƚwjedžeńskeje kollekty dyrbi t. primarius Šabler, kiž ƚo runje hotuje, hornjošchlesknske evang. wořady w katholicich wokolnosćach wopntacž, tuthym jako dar pšchepodacž. — Bėšche to žohnowane ƚwjedžen. Ale tak někotryžkuli bratr njewė, tak trėbne tajke džėlo na wėrybratrach je, kiž w rošpřoschenju hařle čžuja, ŋchto jim a jich ƚwójbam wšchitko t žiwjenju pobrachuje, hdyž njješbu žyrtwińšy a duchownje doščž ƚastarani.